

Nr 532.

Av herr **Lundqvist**, i anledning av Kungl. Maj:ts proposition angående tillfälliga tillägg å vissa löner och pensioner.

Kungl. Maj:t har i proposition nr 249 framlagt förslag om tillfälligt tillägg å löner och pensioner att utgå till vissa nuvarande och förutvarande befattningshavare i statens tjänst m. fl. såsom gottgörelse för den längre tid statstjänstemännen i jämförelse med andra löntagare underkastat sig inkomststabiliseringen.

Att sådan gottgörelse bör lämnas torde få anses helt naturligt. I princip kan därför intet vara att erinra emot det framlagda förslaget. Beträffande detaljbestämmelserna om tilläggens beräkning m. m. synas emellertid vissa erinringar med fog kunna göras.

Vad som i alldeles särskild grad synes ägnat att förvåna är, att olika minimibelopp föreslagits för tilläggen till å ena sidan de i tjänst ännu kvarstående och å andra sidan dem som nu uppbära pension. Att sätta minimibeloppet för dessa senare till endast 70 kronor, medan de i tjänst nu kvarstående skulle erhålla minst 100 kronor, synes knappast kunna anses överensstämmande med rättvisans och billighetens bud. Här anses därför en ändring böra vidtagas, så att pensionärerna bliva helt jämställda med de i tjänst kvarstående tjänstemännen. Minimibeloppet bör alltså i båda fallen sättas till 100 kronor.

Med stöd av vad sålunda anförts hemställes,

att riksdagen måtte besluta sådan ändring av Kungl. Maj:ts förslag, att tilläggen minimeras till 100 kronor för såväl anställningshavare som pensionstagare och att i propositionen äskat förslagsanslag under tolfte huvudtiteln, 19 miljoner kronor, i erforderlig grad höjes.

Stockholm den 1 november 1950.

R. Lundqvist.